

**saflarımızı
terkedenler
hakkında**

TÜSTAV

TÜSTAV

Son zamanlarda, daha önce Devrimci Hareket saflarında yer alan bir grup arkadaş, ortak devrimci siyasi çalışma içerisinde bulunmak olanağını tümüyle ortadan kaldıran gelişmelerden sonra, saflarımızdan ayrıldılar. Bu arkadaşlar, Devrimci bir Hareket içerisinde asla izin verilemeyecek olan bir tutum içine girerek; bu devrimci olmayan küçük burjuvaca davranışlarını değiştirmeleri için sürdürülen bütün çabaları etkisiz hale getirerek; giderek bu küçük burjuva eğilim ve tutumlarını "otonom yapılar", "özerk bölgeler" teorileri gibi Devrimci Hareket'in tasfiyesine yönelik "garip" ve saçma fikirlere dönüştürdüler. Bu fikirlerin ve tutumların Devrimci Hareket tarafından reddedilmesi üzerine de Devrimci Hareketten ayrılmayı ve Devrimci harekete karşı mücadele etmeyi seçmişlerdir.

OLAYIN GELİŞİMİ VE NİTELİĞİ ÜZERİNE

Devrimci mücadelenin henüz bir partili mücadele seviyesine yükselemediği bir süreç içindeyiz. Mücadelenin bu süreçteki genel karakteri, hareketin gelişimi ve daha üst bir niteliğe sıçraması için bir çok zaaf, sağlıksız eğilim ve unsuru, engelleri kendi içinde taşıyor olmasıdır. Partileşme süreci bir yönüyle bu olumsuzluklara karşı mücadele ve bu olumsuzlukları aşma sürecidir. Devrimci mücadele, kendi önündeki bu engelleri ve sorunları çözerek ilerler. Ve bir Devrimci Hareket bu sorunları ve olumsuzlukları aşabildiği oranda yetkinleşir; bir yandan karşı karşıya bulunduğu somut siyasi görevleri yerine getirirken içinde taşıdığı birçok olumsuzluklarla da mücadele ederek; bu olumsuzlukların olumluya dönüşümünü sağlayarak; olumsuzlukların engelini aşarak, sağlıksız ve zaafli unsurların direnişini kırarak ve bunlardan arınarak gelişip yetkinleşebilir.

İşte, Devrimci Hareket'in, önündeki bu türden sorunları çözme, gelişimini güçleştiren eksikliklerini giderme doğrultusundaki mücadelenin hız kazandığı bir aşamada ortaya çıkan bir kısım arkadaşın saflarımızı terkmesi olayını, böyle bir çerçevede içerisinde ele almak ve Devrimci Hareketimizin kendi içinde taşıdığı sağlıksız ve zaafli unsurların, olumsuz yönlerinin, devrimci mücadelenin gelişimine karşı bir direnişi, hareketin olumlu yönde gelişimine karşı durarak bu gelişime karşı örgütlenmesi olarak değerlendirmenin yanlış olmayacağı kanısındayız. Bu olay, Dev-

rimci çalışma içinde küçük burjuvaca eğilim ve duyguların yarattığı davranış bozuklukları şeklinde uç verdi. Küçük burjuva dar dünya görüşünün temelini oluşturduğu sağlıksız davranış ve tutumlar giderek kronikleşerek ve örgütlenerek Devrimci Harekete karşı çıkış nokasına ulaştı.

Gelişmeyi kısaca özetleyelim: Ayrılanların bir zaman önce, ilişkilerimizi gözden geçirelim şeklinde talepleri oldu. Bu talepler doğrultusunda yapılan konuşmalarda, "pratik ilişkilerin kötü olduğunu ve kendilerine güvenilmediğini" ileri sürdüler. Pratik ilişkilerin kötü olduğuna dair ileri sürdükleri örnekler üzerinde uzun uzun konuşuldu. . Bu konuşmalar sonucu görüldü ki, bu örnekleri ileri sürenler açısından çözülmesi gereken önemli problemler var...

Bu arkadaşların bazılarında, "bize güvenilmiyor", "bizim aleyhimize birtakım ilişkiler geliştiriliyor", "bizi galiba harcayacaklar", "bizden gizli işler çeviriliyor", gibi duygular ve kuşkuvarın yer etmiş olduğu ortaya çıktı. Ve içlerinde taşıdıkları böylesi şüphe ve kuşkuvarın davranışlarından da önemli bozukluklara yol açtığı anlaşıldı.

Bu kuşkuvarın bir kısmı, devrimci çalışma içerisinde giderilebilecek türdendi. Daha ziyade devrimci çalışmaya dar ve küçük burjuvaca bir bakış açısıyla yaklaşmaktan ve bir devrimci çalışmanın nasıl olması gerektiğini yeterince kavrayamamaktan ileri gelmekteydi. Bu kısma giren olumsuzluklar devrimci mücadele içerisinde gidermek mümkündür. Ne varki, bunlar bir diğer ikinci eğilimin yedeğinde bulunuyorlardı ve bu "ikinciler" küçük burjuvaca eğilimlerinin yol açtığı davranış bozukluklarını, sağlıksız tutumlarını Devrimci Harekete dayatmaya çalışıyorlardı ve bunların düzeltilmesine olanak tanımayacak ısrarlı bir tutum içindeydiler. Ve diğerlerini de sürüklüyorlardı. Şunu da eklemek gerekirkı, bu arkadaşlar arasında bu tür kuşkuvara katılmadıklarını söyleyenler de vardı ve bunlar da olayların gelişimi içerisinde, diğerlerinin peşinden sürüklenip gitmişlerdir.

İlk tartışmalardan sonra, birinci kategori içerisine giren arkadaşların bazıları, "çok önemli konulara değinildi, biz bu konularda ciddi ciddi düşünmeliyiz, kafayı değiştirmeliyiz" gibi düşünceler ileri sürdüler.

Bu, "ilişkilerimizin bozukluğu" üzerine olan tartışmalarda, ortaya çıkan "kendilerine güvenilmediği" gibi kuşkuvarla ideolojik nedenlerin bulunup bulunmadığı üzerinde de durulmuştur. Bu gibi sağlıksız ve devrimci bir siyasi çalışma içerisinde bulunmaması gereken durumların nedenleri hakkındaki düşünceleri sorulduğunda bilmediklerini söylediler.

"Her nalde ideolojiktir" gibi ifadeler kullanıldı. Devrimci Hareketin görüşleriyle çelişkilerinin olup olmadığı sorulduğunda da olmadığı söylenildi. Bazı konularda aramızda ideolojik birliğin olup olmadığını bilmediklerini ifade ediyorlardı. Yine tartışmalar sonucu, bu konularda kendilerinde belirlenmiş görüşlerin bulunmadığı ortaya çıktı ve yine kendilerinin de *tek tek* Devrimci Hareketin görüşlerinden ayrı görüşlerinin bulunmadığı açık olarak ifade edildi.

Bütün bu açık duruma rağmen kendilerini Devrimci Hareket içinde ayrı bir "grup" olarak görmelerinin, bu şekilde ideolojik temeli olmayan bir "hizip" konumunda bulunmalarının bu olumsuz gelişmeleri, kuşkuları, vb. besleyip geliştiren bir temel yarattığı da açıkça görülmüyordu. Bu arkadaşların *bir kısmı* kendilerinin bilinçli bir hizipçi (veya grup) tutumu içinde olmadıklarını söyleyeceklerdir. Bu kabul edilebilir. Doğrudur. Ama bilinçli bir hizipçi konumunda olanlar; daha o sıralardan çok önceleri memleketindeki kafadarlarına mektup yazarak, Devrimci Hareketten ayrılacaklarını ve ona göre Devrimci Hareketten ayrı örgütlenmelerini isteyenler ve başından beri buna uygun bir tutum içerisinde bulunanlar vardı ve diğerleri sadece ve sadece bu ikincilerin *takipçisi* duruma sürüklenmişlerdir ve bir noktadan sonra bu ayrılıkçı-tasfiyeciler zihniyete bilinçli bir şekilde hizmet etmişlerdir.

Bu, kendi ifadeleriyle "ideolojik bir yönü, içeriği olmayan", "arkadaşlar grubu"nun kendilerine güvenilmemesi gibi kuşkular beslemesi durumu ortaya çıktıktan sonra bu devrimci olmayan durumu ortadan kaldırılması yolundaki çabalar sonuç vermemiştir ve bu "arkadaşlar grubu" Devrimci Hareketle olan ilişkilerini "ASKIYA ALDIKLARINI" bildirmişlerdir. Bu durumda Devrimci Hareket içindeki siyasi çalışmalarını fiilen ve resmen sona erdiriyorlardı ve Devrimci Hareketle ideolojik meseleleri konuşup tartışmak şeklinde bir ilişkileri olacağını, bunun dışında ilişkileri olmayacağını ifade ediyorlardı. Bu nokta, son zamanlarda yaygarasını yaptıkları "tasfiyecilik" konusuyla ilgili açısından önem taşımaktadır. Zira kendileri aylarca önceden Devrimci Hareketle olan ilişkilerini askıya alan, ve Devrimci Hareketin *siyasi çalışmaları* içinde artık yer almayacaklarını ortaya koyanlar bu tutumlarıyla kendilerini Devrimci Hareketin dışına atmış oluyorlardı, Devrimci Hareketle olan ilişkilerini tasfiye etmiş oluyorlardı. Ve en son (şimdiki) durumlarından farklı olarak sadece bu durumun *gizli* kalmasını talebediyorlardı. "Tasfiye" denilen şey, gizli kalmasını istenen fiili askı durumunun açık edilmesinden başka birşey değildir gerçekte.

Zira, neresinden bakılırsa bakılınsın, tarif edilen şekildeki bir "askı" ilişkisi, bir devrimci çalışma içerisinde kabul edilemeyecek olan bir durum-

dur. Dışarıya ve özellikle devrimci militanlara karşı aynı Devrimci Hareket içinde birlik halinde çalışma yürütüldüğü görüntüsü yaratılacak, gerçekte ise malum derin kuşkular içerisinde ilişkiler "askı"da olacak; yani özette görünüşte birlik, gerçekte ise ayrılık durumu. Bu arkadaşlar, bu durumu kabul ettirebilmek için önce, bir "otonom yapılar" teorisi ileri sürdüler. Buna göre, Devrimci Hareketin partileşme süreci içerisinde de ideolojik birliği ve merkezi bir yapısı olmaz. Her ildeki devrimci hareketin özerk bir durumu vardır, otonom yapıları vardır. Devrimci Hareket bu özerk bölgelerin toplamıdır, vb. (O sıralarda D.Y.'un 15. sayısının orta sayfasında bu görüşler üzerinde durulmuş ve Devrimci Hareketin bu tür görüşleri kabul etmesinin söz konusu olamayacağı açıklıkla belirtilmiştir). Bu "orijinal" teorilerinin geçersizliği ve devrimci mücadelenin böyle bir anlayışla asla yürütülemeyeceği, Devrimci Hareketin de böyle bir anlayışı benimsemesinin sözkonusu olamayacağı ortaya konulduktan sonra ise bu kez söylenenlerin teorik olarak doğru olduğunu ve kendilerinin de "askı" durumunu geçici olarak önerdiklerini, henüz ayrılık şartlarının yeterince olgunlaşmadığını, belirli bir süre tanınması, eğer "durum" düzeltilemezse askının o zaman açıklanabileceğini söylemişler ve askı durumunun gizli kalmasını talep etmişlerdir.

Bu, "askı" durumunun gizli kalması talebi, "şartların olgunlaşmasını beklemek" talebinin ne anlama geldiği üzerinde şimdi uzunca boylu durmak gereksiz bir şeydir. Kısaca işaret edilmeli ki bu arkadaşlardan bazılarının o sıralar ileri sürdüğü "kraldan çok kralcılar var, bu durum açıklanırsa ayrılık zorlanır" gibi gerekçeler (hem de çok masum ve makul gerekçeler) herhalde kabul edilemezdi. Hem de kendileri bu konuda samimi olsalar bile. Zira, ayrılığı körükleyecek olanlar "kraldan çok kralcılar" değil, bizzat "kral"ların kendisiydi. Ve "ilişkilerin düzelmesi-ne, kuşkuların giderilmesine olanak görmediğini" o konuşmalarda açıklıkla belirtmiş olan "kral"ların istediği, ayrılığı daha elverişli koşullar altında, Devrimci Hareket içinde görünerek "olgunlaştırıp" örgütlemekten başka birşey değildi. (Bu, daha sonraki gelişmeler tarafından yeterince ortaya çıkarıldığı için artık üzerinde durulmaya gerek olmayan bir şeydi şimdi.)

Sonuç olarak, herhangi ciddi bir Devrimci Hareket içerisinde kabul edilmesi sözkonusu olamayacak olan "askı" ilişkisi ve "askının saklı kalması" talebi reddedilerek bu devrimci olmayan konularını terketmeleri, bu "askı", "özerk yapı" gibi hizipçi tutumlarından ayrılmaları, askıcılığı bırakmaları istenmiş ve aksi taktirde, bugüne kadar Devrimci Hareket içinde birlikte mücadele yürüttükleri militanlara durumlarını açıklamaları, Devrimci Hareketin de bu durumu açıklayacağı bildirilmiştir.

Burada önemli bir noktaya işaret edelim: "Askı" durumu, birlik sağlanarak çözümlenmiş olsaydı bile mutlaka kadroların önüne gidilip bu olumsuzlukların ve "askı"nın bir hesabı verilecekti. Devrimci Hareket açısından bu gerekliydi. Devrimci bir çalışma içinde ne gibi olumsuzlukların ne tür eğilimlerden, zaafardan ve hatalardan kaynaklanabileceği hakkında kadroların bilgilendirilmesi ve benzeri olumsuzluklar ve hastalıklarla mücadele edebilme konusunda eğitimlerini sağlayabilmek açısından kadroların önüne gidilmesi gerekliydi. Bu gereklilik de "askıcı"lara anlatılmıştır.

Bugüne kadar Devrimci Harekete inanmış ve güvenmiş olan pek çok insanın Devrimci Hareket için hayatları pahasına bir mücadelenin içine girdikleri, Devrimci Hareketin bu insanlara karşı ciddi bir sorumluluk altında olduğu hatırlatılarak, "askıcı"lara, eğer devrimci bir sorumluluk duyuyorsa ideolojik olan ve ideolojik olmayan bütün kuşkularını açmaları, kadrolara ve kadromsu unsurlara karşı sorumluluklarını yerine getirmeleri gerektiği söylendi.

Siz derin kuşkular duyun, sizle aynı çalışma içinde olan Devrimci Hareketin kadrolar ve sempatanları bu durumunuzu bilmesinler! Kuşkularınızı onlardan gizleyin, onların başında bulunmaya devam edin! İnanmadığınız, kuşku duyduğunuz bir hareket adına onları yönetmeye devam edin! Ve Devrimci Hareketin bu duruma müsaade etmesini isteyin!... Bu kabul edilemezdi.

"Askıcı"lar durumlarının bir Devrimci Hareket içinde savunulamayacak kadar abes olduğunu fark etmeye başladılar; fakat bir türlü devrimci olan çözüme yanaşmıyorlardı.

Bütün çabalarımıza rağmen, içinde buldukları olumsuz ve devrimci olmayan konumun ortadan kaldırılması sağlanamamıştır. Konumlarının Devrimci Hareketten ayrılmak anlamına geldiği, böyle bir ayrılığın ise Devrimci Hareketin düşmanlarından başka kimsenin işine yaramayacağı, ve tutacakları böyle bir yolla devrimci mücadeleye zarar vermekten ve devrimci hareketin düşmanlarını sevindirmekten başka birşey elde edemeyecekleri bütün açıklığıyla kendilerine anlatılmış, hizip durumlarına son vermeleri, gruplarını dağıtmaları ve devrimci mücadele içerisinde kalarak bizimle birlikte mücadele etmeleri ısrarla önerilmiştir.

Bütün bunlara karşılık ve birçoğu bu söylenenlerin doğruluğunu kabul ettiğini söylemelerine rağmen, onlar ayrılığı seçtiler. Daha sonra, seçtikleri bu yolun çıkmaz yol olduğunun farkında oldukları için, tereddütlü, şaşkın ve çelişkili tutumları içine girdiler. Önce ayrılma kararları

nını bildirdikten 2 gün sonra, gıcı körerek, grubu dağıttıklarını ve hareket içinde kalmaya karar verdiklerini bildirdiler. Sonraki tavrıyla ise bu tutumlarının bir çıkar yol bulmak amacıyla, yani durumu "olgunlaştırarak" amacıyla seçilmiş bir "dolambaçlı yol" olduğunu ve başlangıçtaki seçimlerinin hiç değişmediğini kanıtlamışlardır.

Aynılığı seçtiklerini bildirdikten sonra olanlar herkesin gözü önünde olmaktadır.

Devrimci Harekete karşı yoğun bir kampanya başlattılar. Militanların ve sempaticianların kafalarını karıştırmak, onları Devrimci Hareketten soğutmak ve kuşkulandırmak için yoğun bir propagandanın içine girdiler. Akıllarına gelen her olayı "uygun" bir şekilde çarpıtıp Devrimci Hareketi karalamak ve kötülemek işinde oldukça ileri gittiler.

Kampanyalarının belkenuşunu "tasfiyecilik" patirtisi oluşturuyordu. Her tarafa Devrimci Hareketin tasfiyeci olduğu, kendilerinin tasfiye edildiği yayılıyordu. Devrimci Hareketin sağ, pasifist bir mantığa sahip olduğu ve aktif ve tutarlı militanlara tahammül edemediği, bunları "atıldığı"; bazı bölgelerin aynı sebeple "atıldığı" söyleniyordu.

Bu kampanyada o kadar ileri gidiliyordu ki, harekete katılanlar imkânla olmayacağı; aktif ve tutarlı insanlık harayan hatta oligarşiye esbiri edebilen bir hareket olduğu; böyle bir harekete nasıl güvenilebileceği; böyle bir hareketten kuşku duyulması gerektiği, vb. söyleniyor; çarın ağına noktasına kadar varlıyordu. Bir yandan Devrimci Hareket aleyhine böyle kampanyalar yürütürken, aynı zamanlar diğer yandan Devrimci Hareketin birer militanı olduklarını söyleyebiliyorlardı!..

Bunların bazıları öyle "sempaticianlar" ve öyle "militanlar"dı ki, Devrimci Hareketi dağıtmak, yok etmek; Devrimci Harekete karşı müdahale etmek işini kendilerine "en önemli Devrimci iş" olarak tespit ediyorlardı ve bu işi becerabilmek için her yolu mübah gördüklerini söyleyebiliyorlardı!..

Şu "tasfiyecilik" iddialarına cevap vermeye gerek var mı? "Tasfiyecilik" dedikleri şey, kendilerinin aylarca önce fiilen başlattıkları şeyin; yani Devrimci Hareketle ilişkilerini "askı"ya alma ve bu yolla Devrimci Hareketle ilişkilerini tasfiye etmelerinin açığa çıkarılmasıdır.

Ortada devrimci çalışma açısından ciddiye alınabilecek bir tasfiyecilik durumu varsa, bu da, yukarıda da sözünü ettiğimiz gibi Devrim-

ci Hareketin çalışmalarının sabote edilmesidir. Yukarda sözünü ettiğimiz mektup olayı hatırlansın: Aylarca önceden, ayrıma ihtimaline karşı çalışmaların ayrı yapılması öneriliyor. İlginç olan, bu arkadaşların Devrimci Hareketten ayrılmayı seçmelerinden hemen sonra, bu bölgenin atıldığı(!) propogandalarına girişmeleridir. Bu bölgeyi çok önceden örgütlediklerini(!) düşündüklerinden, "bu bölge bizden olduğu için, vb. atıldı" gibi patırtılar kopararak kafa bulandırmaya (alelacele!) girişmişlerdir. Bu, onları ele veren bir şaşkınlıktan başka birşey değildir. Sadece bu ve benzeri durumlar bile, karşılaştığımız durumun olumsuzluklarının ne denli ciddi ve sağlıksız bir kafa yapısının ürünü olduğunu ortaya koymaya yeterlidir. Bütün bir halkın davasına sahip çıkan ve onun devrimci mücadelesine önderlik iddiası taşıyan bir hareket içinde böylesi sağlıksız eğilimlere asla izin verilmemelidir. Böyle entrikacı kafaların egemen olduğu bir hareket de olsa bir hizipler federasyonu olabilir. Devrimci Hareketi böyle, birbiri arkasından kuyu kazan "otonom yapılar"dan ve bölgesel derebeyliklerden oluşan birşey olarak gören anlayışlar (bu sakat anlayışlar da partileşme sürecine yıkılıyor!!) eğer bir Devrimci Harekete egemen olursa asıl o zaman, bu hareketin bütün devrimci niteliği tasfiye edilmiş olur ve böylesi bir hareket bir burjuva kulübünden başka birşey olamaz.

Bu arkadaşların uzun bir süre Devrimci Harekete dayatmaya çalıştıkları şey, bu türden anlayışların devrimci mücadele içinde sürdürülmesine rıza göstermemiz; her türden küçük burjuva hizipçiliğine, dedikodu ve spekülasyona, grupçuluğa Devrimci Hareketin kapılarını sonuna kadar açmamızdan başka birşey değildi. Bütün bunlara izin verilmemesi eğer "tasfiyecilik" ise, açıkça belirtelim ki biz, Devrimci Hareketimizin içinden bu türden bütün sağlıksız eğilimlerin ve hastalıkların "tasfiyesinden" yanayız. Bu arkadaşların da bütün sağlıksız ve devrimci olmayan tutumlarını, gerici ve küçük burjuva dünya görüşünden kaynaklanan olumsuz yönlerini "tasfiye" etmelerini ve Devrimci Hareket içinde kalmalarını istedik. Onlar ise, Devrimci Hareketle olan ilişkilerini tümüyle tasfiye etmeyi ve Devrimci Harekete karşı mücadele bayrağı açmayı tercih ettiler. Olumluyu değil, *olumsuzu* seçtiler.

DEVRİMCİ HAREKETLE OLAN İLİŞKİLERİNİ, UZUN BİR SÜREDİR "ASKI"YA ALMIŞ OLAN ARKADAŞLARIN BAŞLATTIKLARI HAREKETİN NASIL BİR İDEOLOJİK VE SİYASİ MUHTEVAYA BÜRÜNEBİLECEĞİ ÜZERİNDE DE DURULMALIDIR

Bugüne kadar Devrimci Harekete karşı, hareketin şu tespitlerine şu nedenlerle katılmıyoruz ve bu konudaki düşüncelerimiz şudur; gibi bir ideolojik tartışma ileri sürmemişlerdir. Hareketle ilişkilerini "askı"ya aldıktan sonra da, bunun ideolojik nedenleri üzerinde durulduğunda bir ideolojik farklılaşım belirginleşmemiştir. "Herhalde ideolojiktir" türünden belirsiz bir tutum takınmışlar temel sorunlara ilişkin görüşlerimizin kendilerine anlatıldığı, bunlara itirazlarının olup olmadığı sorulduğunda da olmadığı, bu temel teorik konularda da kendilerinin ayrıca görüşlerinin olmadığı ve bu konularda aralarında herhangi bir birliğin bulunmadığı ifade edilmiştir.

Bu arkadaşların, doğrudan Devrimci Harekete iletilmiş görüş ve itirazları olmasa bile sağda solda ve dedikodu şeklinde bir çok ideolojik konu üzerinde (spekülasyon niteliğinde) durdukları biliniyor. Bu tür itirazlar da direniş komiteleri, iç savaş tespiti, öncü savaşının bir devrim stratejisi olmadığı gibi konular üzerinde toplanmaktadır. Bu arada direniş komitelerinin revizyonist bir öneri olduğu, sovyetik ayaklanmaya götürüleceği, iç savaş tespitinin suni dengeye ters düştüğü, öncü savaşının bir "taktik evre" değil bir devrim stratejisi olduğu yolunda düşünceler ileri sürdükleri duyuluyor. Yalnız bütün bu konulardaki görüşleri yere ve zamana göre değişiyor ve bütün bu konularda hareketin tespitlerinin doğruluğunu kabul ettiklerini söyledikleri de biliniyor. Bu arkadaşların kendilerinin de kabul ettiği gibi *şimdilikte* olsa istikrarlı ve belirlenmiş görüşlerinin *bulunmadığı*, başlattıkları hareketin henüz belirli bir ideolojik muhtevaya bürünmediği söylenebilir.

Ancak bunun geçici bir durum olduğuna şüphe yoktur. Devrimci Harekete karşı mücadele düzleminde başlayan bu yeni hareketin giderek hareketten ayrı "yeni" bir ideolojik kimliğe bürünmesi kaçınılmaz bir şeydir. Şimdilik yayınlarımızdaki şu veya bu kelime veya cümlelerin Kesintisizlerin neresine uymadığını(!) aramakla meşguller. Bu "arayış" aşın-da onların *kendi ideolojik kimliklerini aramasından* başka bir şey değil. Belirli bir kimliğe büründükten sonra, bu hareketin ideolojik muhtevasının üzerinde durulması mümkün hale gelecektir. Şimdilik şu kadarnı söyleyelim ki onların şu andaki bakış açılarını koşullandıran şey aceleci grupların ve KSD'nin bakış açısıdır. Gariptir; tartışmalar sırasında onla-

rın sözkonusu oportünist grupların eleştirilmesinin etkisi altında kaldıkları, baskılandıkları anlatıldığında, bunu iyi niyetle kabul eden arkadaşlar olmuştur. Şimdi bu arkadaşlar bu bakış açılarını hesmen savunmak durumunda kalacaklar. KSD'den ve acelecilerden ödünç alma eleştiri ve suçlamaları Devrimci Harekete yönelteceklerdir. Bu, onların bile bile talip oldukları bir olumsuz roldür.

İyi niyet hiçbir zaman yetmez. Hatta doğruyu kabul etmek de yetmez, onu hakim kılmak, egemen hale getirmek için çalışmak gerekir. Sonucundan hiçbir olumlu şeyin çıkmayacağını, Devrimci Harekete zarar vermektan başka hiçbir işe yaramayacağını *bile bile* bu olumsuz yolu *seçenler* (ne için ve hangi "makulane" mazeret sonucu seçmiş olurlarsa olsunlar) sonucuna da katlanacaklardır. Bu da, omuzlarında daima ağırlığını hissedecekleri oportünizmin günah yüklü kamburundan başka bir şey değildir. Devrimci Harekete karşı yöneltecekleri her haksız (ve oportünistlerden ödünç alınma) suçlama da bu ağırlığın varlığını hissedeceklerdir.

ASKICI ARKADAŞLARIN, DEVRİMCI HAREKETTEN AYRILMALARI VE DEVRİMCI HAREKETE KARŞI MÜCADELEYE GİRİŞMELERİNİN DİĞER BAZI YÖNLERİ ÜZERİNE

Saflarımızdan bazı arkadaşların bu şekilde ayrılmaları, hareketimizin ülke çapındaki etkinliğinin en güçlü olduğu bir döneme rastlamıştır. Bildirge'den sonra, hızla bir yükselişin içine giren ve ülkedeki çeşitli oportünist grupların karşısındaki tek devrimci alternatif haline dönüşen Devrimci Hareketimiz, bildiği gibi, bir süredir oligarşinin ve onun sol içindeki uzantılarının TKP'ilerin, TİP'ilerin ve PDA'cıların ve bunların eklentilerinin yoğun saldırılarıyla karşı karşıyadır. Her tür oportünist akım, acelecilerin her çeşidi ile birlikte Devrimci Hareketimize karşı saldırıda bulunmada birlik halindedir. (Birçok yerde acelecilerle KSD'cilerin bize karşı ortak hareket etmeleri ibretle dolu bir durumdur.) Bu yeni akım da hiç kuşkusuz bu "kutsal savaş"a katılacaktır.

Böylesi bir gelişme şüphe yoktur ki, bugün için sadece ve sadece Devrimci Hareketimizin düşmanlarını sevindirecek olan ve onların Devrimci Hareketi karalama ve zayıf düşürmeye yönelik çabalarına hizmet edecek olan bir gelişmedir. Onlar, bu durumun Devrimci Harekete ciddi zararlar vermesini *bekleyecekler*, bunu *isteyecekler*, ve bu özlemlerinin gerçekleşmesi için *çaba sarfedeceklerdir*. Bu çabaların hareketimize yöne-

lik bir takım tertipler biçimine bürünmesi veya *ülkemizdeki devrimci mücadelenin önemli gelişmelerle yüzyüze bulunduğu bir dönemde, sahnelenmekte olan tertiplerle bütünleşmesi ihtimali de, bu gelişme ile ilgili gözden uzak tutulmaması gereken bir noktadır.*

Bu durum, bu olayın içinde rol alan arkadaşlar için de şüphesiz bir talihsizlik sayılmalıdır.

Bu gelişme karşısında, takınacağımız tavır öncelikle, Devrimci Hareketin düşmanlarının istediği, beklediği ve gerçekleştirmeye çalışacağı doğrultuda, Devrimci Harekete ciddi zararlar verebilecek bir *biçime* bürünmesine *kesinlikle izin vermemek* olacaktır.

Öte yandan Devrimci Hareketin, ÇKP ve SBKP revizyonizmlerinin ülkemizdeki uzantıları karşısında hemen hemen tek devrimci alternatif oluşturması, ve bu konumuyla büyük bir etkinliğe ulaşması, Devrimci Hareketi bütün oportünist grupların boy hedefi haline getirmektedir. Devrimci Hareketi zayıflatmak için ortaya koydukları bütün saldırıların boşuna çıkması üzerine oportünistlerin bütün *umudu*, şimdi bu ayrılık olayına yönelmiştir. Oportünistlerin bütün umudu, şimdi bu olayın Hareketimize ciddi kayıplar verdirmesidir. Daha önce de belirttiğimiz gibi, bu umutlar gene boş çıkacaktır. Daha önce de, Hareketimizden buna benzer ayrılmalar olmuştur. Örneğin Bildirge'nin yayınlanmasından sonra. Bunların hiçbiri oportünistlerin beklediği gibi sonuçlanmadığı, hareketimizin bir çığ gibi büyümesinin önüne geçilemediği biliniyor. Bu olay da, kesinlikle, *bundan öncekilerden farklı olmayacaktır*. Bir süre, oportünistler bu ayrılığı dillerine dolayacaklar, bunun sevinci umudu ve hareketimizin etkinliğini yitireceği hayaliyle yaşayacaklardır. Bu olay, oportünistler ve Devrimci Hareketin düşmanları için yapıp sönen, geçici bir umut ışığı olmaktan ileri gidemeyecektir.

Yine, bu arada belirtilmelidir ki, bu arkadaşlar daha önceki benzeri ayrılık olayları içinde yer alanlardan farklı olarak bir avantaja sahiptirler. Bu da onların, Devrimci Hareket içinde nispeten de olsa daha uzunca bir süre yer almış olmalarıdır. Onlar bu avantajlarını Devrimci Harekete karşı kullanmak isteyeceklerdir. Bu çerçevede içerisinde devrimci çalışma içerisinde bazı eksiklikleri harekete karşı spekülasyon malzemesi olarak kullanma konusunda tehlikeli bir tutum içinde oldukları bilinmektedir. Bu tür sakat yöntemlere izin verilmemeli, dedikodu ve spekülasyona imkan tanınamalı, açık ideolojik mücadeleye ve tartışmaya zorlanmalıdır.

Biz bu olayın bir takım dış faktörlerle saptırılmasını önledikten sonra bu olayı bütünüyle kendi saflarımızdaki hata ve eksiklikleri düzeltme, teorik kavrayışımızı derinleştirme kampanyasının bir parçası haline getireceğiz. Bu olayın içinde yer alan arkadaşların sergiledikleri ve sergileyecekleri bütün olumsuzlukları, ideolojik-siyasi ve pratik alanlardaki tüm olumsuzlukları mahkum edeceğiz. Saflarımızda kaçınılmaz olarak var olan küçük burjuva hastalıkları, mahkum ederek, hareketimizin hatalarını düzeltmede bir araç haline getireceğiz. Sonuna kadar tavizsiz, kararlı ve açık bir ideolojik tartışmayı yaygınlaştırmalı ve bu arkadaşları da bütün konularda açık tartışmalara zorlamalıyız.

Bu sözkonusu olayın ne kadar küçük olursa olsun, hareketimize verebileceği zararların önlenmesi ve olumsuzlukların olumluluğa dönüştürülmesinin bir yolu olacaktır.

TÜSTAV

TÜSTAV